

UZASADNIENIE

(...) Bank (...) S.A. w W. wniosła w dniu 12.07.2017r. pozew przeciwko M. K. o zapłatę kwoty 43010,76 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 35000 zł od dnia 1.07.2017r. do dnia zapłaty, tytułem zobowiązania z umowy (...). (...). KR. ODNAWIALNEGO nr (...), powołując się na wyciąg z ksiąg bankowych nr (...)A(...), wystawiony w dniu 30.06.2017r. oraz wezwanie do zapłaty z dnia 3.04.2017r.

W dniu 20 września 2017r. Sąd Rejonowy w Kłodzku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym (sygn. akt (...)). Odpis nakaz zapłaty wraz z odpisem pozwu został skutecznie doręczony pozwanemu w dniu 6 lutego 2019r.

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwany wniósł o uchylenie nakazu i oddalenie powództwa, zarzucając nieudowodnienie istnienia, wysokości i wymagalności wierzytelności, dochodzonej pozwem, brak albo nieważność umowy bankowej, z której powód wywodzi swoje roszczenie. Z ostrożności procesowej zarzucił także brak wykazania przekazania pozwanemu środków pieniężnych z umowy bankowej, brak wykazania wyliczenia wysokości odsetek, brak skutecznego wypowiedzenia umowy, skutkujący brakiem wymagalności roszczenia, przedawnienie roszczenia oraz posłużenie się przez powoda w umowie bankowej niedozwolonymi klauzulami umownymi.

W odpowiedzi na zarzuty, strona powodowa (...) Bank (...) S.A. w W. wniosła o wydanie wyroku zasądzającego od pozwanego na rzecz powoda w zakresie kwoty dochodzonej pozwem, a jednocześnie poinformowała o sprzedaży wierzytelności w dniu 18.06.2019r., wnosząc o zawiadomienie o toczącym się postępowaniu nabywcy przedmiotowej wierzytelności (...).

W uzasadnieniu pisma podał, że pozwany zawarł z (...) Bankiem (...) S.A. umowę o kredyt odnawialny, ustanawiającą odrębny limit kredytowy na rachunku bieżącym pozwanego. Pozwany korzystał ze środków przyznanych mu w ramach kredytu odnawialnego, nie dokonywał jednak terminowych spłat zadłużenia z tego tytułu, co doprowadziło do powstania zadłużenia. Bank wypowiedział limit, który został następnie wyodrębniony przez system bankowy z rachunku bieżącego na odrębny rachunek kredytowy o nazwie K. (...). (...). KR. ODNAWIALNEGO nr (...). Roszczenie powoda stało się wymagalne w dniu 13.11.2015r. Składa się na nie kwota 35000 zł, tytułem należności głównej i kwota 9010,76 zł, tytułem odsetek od 14.04.2015r.

W piśmie z dnia 13 lutego 2020r. następca prawny powoda (...) z/s w W. zawiadomił, że w trybie art. 196§1 kpc wstępuje do sprawy w charakterze powoda.

W piśmie procesowym z dnia 19.05.2020r. pozwany oświadczył, że nie wyraża zgody na wejście nabywcy wierzytelności do sprawy w miejsce powoda. Zakwestionował skuteczny przelew wierzytelności oraz jej istnienie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu, z uwagi na brak legitymacji czynnej powoda.

W toku postępowania wywołanego wniesieniem zarzutów od nakazu zapłaty, Sąd ustalił, że należność objęta pozwem została zbyta przez powoda, w wyniku umowy cesji zawartej w dniu 18.06.2019r., na rzecz (...) z/s w W. (art. 509 kc). Na mocy tej umowy osoba trzecia nabyła od dotychczasowego wierzyciela (który wystąpił z pozwem w niniejszej sprawie) przysługującą mu wierzytelność. Dotychczasowy wierzyciel przestał być stroną stosunku zobowiązaniowego na skutek utraty wierzytelności. W jego miejsce do stosunku tego wstąpił nabywca wierzytelności, który uzyskał pozycję wierzyciela. W wyniku umowy przelewu wierzytelności przeszły na nabywcę uprawnienia, przysługujące dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki łączył go z dłużnikiem. Sam stosunek zobowiązaniowy (jego treść) nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela (tak SN w wyr. z 5.9.2001 r., I CKN 379/00).

Przepis art. 192 pkt 3 kpc stanowi, że z chwilą doręczenia pozwu zbycie w toku sprawy rzeczy lub prawa objętych sporem nie ma wpływu na dalszy bieg sprawy; nabywca może jednak wejść na miejsce zbywcy za zezwoleniem strony przeciwnej.

Momentem decydującym dla oceny, czy zbycie w toku sprawy rzeczy lub prawa, objętych sporem, ma lub nie ma wpływu na bieg sprawy jest chwila doręczenia odpisu pozwu. Skutkiem doręczenia pozwu jest także stabilizacja podmiotowa postępowania. Zbycie rzeczy lub prawa objętych sporem przed doręczeniem pozwu pozwanemu pociąga za sobą brak legitymacji procesowej jednej ze stron postępowania (zbywcy). Pozbawione tego skutku jest jedynie zbycie dokonane w toku procesu, a więc od momentu doręczenia pozwu pozwanemu aż do zakończenia postępowania.

W rozpoznawanej sprawie do zmiany wierzyciela doszło po doręczeniu odpisu pozwu. Skuteczne doręczenie odpisu nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu miało miejsce w dniu 6 lutego 2019r. (w następstwie uchylecia zarządzenia z dnia 7.11.2017r. o złożeniu przesyłki do akt ze skutkiem doręczenia, wobec wysłania jej na nieaktualny adres pozwanego, wskazany przez powoda), zaś cesja wierzytelności nastąpiła w dniu 18 czerwca 2019r.

Doręczenie pozwanemu odpisu pozwu wywołuje skutki procesowe i materialnoprawne. Najważniejszym skutkiem procesowym jest powstanie co do roszczenia procesowego stanu sprawy w toku, określanego, jako zawisnięcie sporu (lis pendens) (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2011 r. III CSK 138/11; wyrok SA w Gdańsku z dnia 3.07.2018r., V ACa 309/17). Skutkiem doręczenia pozwu jest także wynikająca z wyżej cytowanego art. 192 pkt 3 kpc stabilizacja podmiotowa postępowania. Zbycie rzeczy lub prawa objętych sporem po doręczeniu pozwu pozwanemu nie ma wpływu na dalszy bieg sprawy, a nabywca może wejść na miejsce zbywcy jedynie za zezwoleniem strony przeciwnej. W niniejszej sprawie pozwany oświadczył, że nie wyraża zgody na takie przekształcenie. Wskazać w tym miejscu należy, że przepis art. 196 § 1 kpc może mieć zastosowania jedynie w sytuacji, gdy do zbycia prawa objętego sporem dochodzi przed doręczeniem pozwu pozwanemu. Niezależnie od tego, zgodnie z dyspozycją art. 495 § 4 kpc, w postępowaniu nakazowym po wniesieniu zarzutów, przepisów art. 194 – 196 i art.198 kpc nie stosuje się.

W konsekwencji nie mógł być uznany za skuteczny wniosek nabywcy wierzytelności o wstąpienie w miejsce zbywcy do udziału w sprawie. Po pierwsze, z przyczyn wskazanych powyżej przepis art. 196§1 kpc nie miał zastosowania w niniejszej sprawie, a ponadto brak było zgody pozwanego na wejście nabywcy wierzytelności w miejsce powoda (art. 192 pkt 3 kpc). W tej sytuacji, wobec zbycia wierzytelności dochodzonej pozwem na rzecz podmiotu trzeciego, po stronie powoda (zbywcy) zachodzi brak legitymacji czynnej, a wobec niedokonania przekształcenia podmiotowego w myśl art. 192 pkt 3 kpc, powództwo podlegało oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 496 kpc, orzeczono, jak w pkt I i II sentencji wyroku.

Orzeczenie w pkt III wyroku oparto na przepisach art. 98 § 1, 1¹ i 3 kpc. Powód, jako przegrywający sprawę, powinien zwrócić pozwanemu koszty procesu, w skład których wchodzi opłata sądowa od zarzutów (1000 zł) i wynagrodzenie pełnomocnika, będącego radcą prawnym, w stawce minimalnej, uzależnionej od wartości przedmiotu sporu (3600 zł).